

Appel iværksat den 29. april 2013 af Principessa, under likvidation, til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. februar 2013 i de forenede sager T-278/00 — T-280/00, T-282/00 — T-286/00 og T-288/00 — T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Principessa, under likvidation (ved avvocati A. Bianchini og F. Busetto)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Comitato »Venezia vuole vivere«

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse afsagt af Retten ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande:
 - Europa-Kommissionens anfægtede beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder i Venedig og Chioggia fastsat ved lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 om nedsættelse af sociale bidrag, annulleres for så vidt det er relevant og i sagsøgerens interesse.
 - Subsidiært annulleres den ovennævnte beslutning for så vidt som den pålægger en forpligtelse til at tilbagesøge de indrømmede nedsættelser, og for så vidt som den pålægger en forhøjelse af det beløb, der skal tilbagesøges, med renter for de i dommen fastsatte perioder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat ni anbringender:

Første anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet der ikke er taget hensyn til, at de pågældende foranstaltninger ikke gav de berørte begunstigede nogen fordel, idet foranstaltningerne havde karakter af kompensation.

Andet anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri fastslås, at de pågældende foranstaltninger ikke er egnede, men det alligevel vurderes, at foranstaltningerne påvirker konkurrencen og samhandlen på fællesmarkedet.

Tredje anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelserne i henhold til artikel 87, stk. 2, litra. b), EF [nu artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF] og artikel 87, stk. 3, litra b), EF [nu artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Fjerde anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra. c), EF [nu artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Femte anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra. d) og e), [nu artikel 107, stk. 3, litra d) og e), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Sjette anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 86, stk. 2, EF [nu artikel 106, stk. 2, TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Syvende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri udelukkes, at der foreligger støtte med deraf følgende tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF [nu artikel 108, stk. 3, TEUF] og af artikel 15 i forordning nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Ottende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 finder anvendelse vedrørende tilbagesøgningskravet.

Niende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 finder anvendelse vedrørende pålæggelse af renter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 29. april 2013 af Albergo Saturnia Internazionale Spa til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. februar 2013 i de forenede sager T-278/00 — T-280/00, T-282/00 — T-286/00 og T-288/00 — T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Albergo Saturnia Internazionale Spa (ved avvocati A. Bianchini og F. Busetto)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Comitato »Venezia vuole vivere«

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse afsagt af Retten ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande:
 - Europa-Kommissionens anfægtede beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder i Venedig og Chioggia fastsat ved lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 om nedsættelse af sociale bidrag, annulleres for så vidt det er relevant og i sagsøgerens interesse.
 - Subsidiært annulleres den ovennævnte beslutning for så vidt som den pålægger en forpligtelse til at tilbagesøge de indrømmede nedsættelser, og for så vidt som den pålægger en forhøjelse af det beløb, der skal tilbagesøges, med renter for de i dommen fastsatte perioder.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat ni anbringender:

Første anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet der ikke er taget hensyn til, at de pågældende foranstaltninger ikke gav de berørte begunstigede nogen fordel, idet foranstaltningerne havde karakter af kompensations.

Andet anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri fastslås, at de pågældende foranstaltninger ikke er egnede, men det alligevel vurderes, at foranstaltningerne påvirker konkurrencen og samhandlen på fællesmarkedet.

Tredje anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelserne i henhold til artikel 87, stk. 2, litra. b), EF [nu artikel 107, stk. 2, litra b), TEUF] og artikel 87, stk. 3, litra b), EF [nu artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Fjerde anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra. c), EF [nu artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Femte anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra. d) og e), [nu artikel 107, stk. 3, litra d) og e), TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Sjette anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at undtagelsen i artikel 86, stk. 2, EF [nu artikel 106, stk. 2, TEUF] skulle kunne finde anvendelse.

Syvende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri udelukkes, at der foreligger støtte med deraf følgende tilsidesættelse af artikel 88, stk. 3, EF [nu artikel 108, stk. 3, TEUF] og af artikel 15 i forordning nr. 659/1999 (¹).

Ottende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 finder anvendelse vedrørende tilbagesøgningskravet.

Niende anbringende: Kendelsen er behæftet med fejl, idet det heri afvises, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 659/1999 finder anvendelse vedrørende pålæggelse af renter.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Appel iværksat den 29. april 2013 af Savoia e Jolanda Srl til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. februar 2013 i de forenede sager T-278/00 — T-280/00, T-282/00 — T-286/00 og T-288/00 — T-295/00, Albergo Quattro Fontane m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Savoia e Jolanda Srl (ved advocati A. Bianchini og F. Busetto)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Comitato »Venezia vuole vivere«

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede kendelse afsagt af Retten ophæves.
- Der gives appellanten medhold i de i første instans nedlagte påstande:
 - Europa-Kommissionens anfægtede beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om støtteforanstaltninger til fordel for virksomheder i Venedig og Chioggia fastsat ved lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 om nedsættelse af sociale bidrag, annulleres for så vidt det er relevant og i sagsøgerens interesse.
 - Subsidiært annulleres den ovennævnte beslutning for så vidt som den pålægger en forpligtelse til at tilbagesøge de indrømmede nedsættelser, og for så vidt som den pålægger en forhøjelse af det beløb, der skal tilbagesøges, med renter for de i dommen fastsatte perioder.